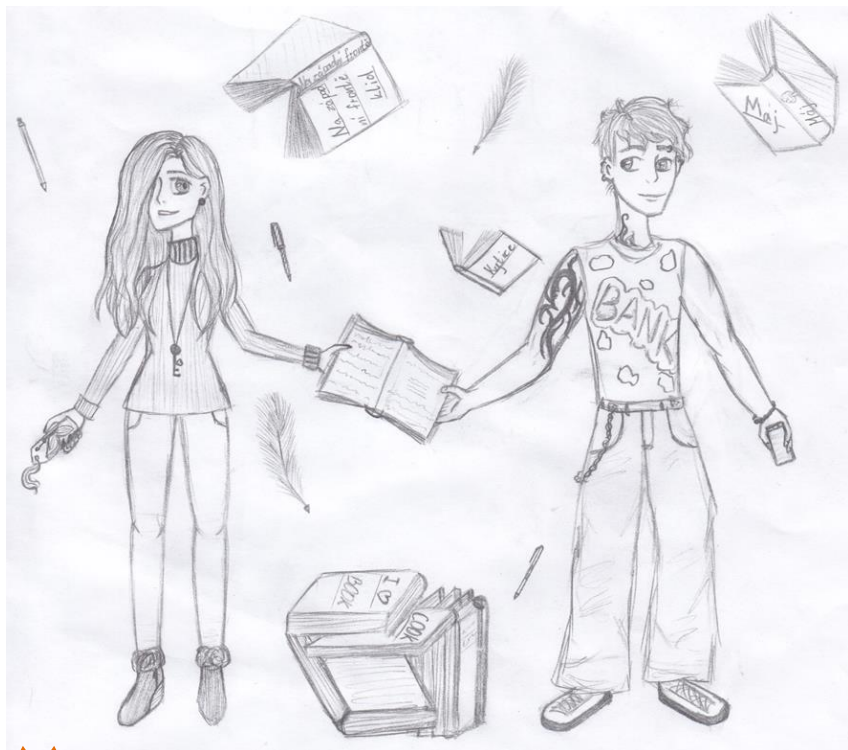

Dv jka

Žijeme knihou

Květen 2018

OBSAH

OBSAH	- 2 -
LONDÝN – POCITY JEDNÉ ŽÁKYNĚ	- 3 -
HARRY POTTER – ROZDÍLY MEZI KNIHOU A FILMEM	- 5 -
LYŽÁK	- 8 -
ČTU	- 10 -
ARCHIV	- 12 -
CITÁT	- 14 -
TAJENKA	- 15 -
KVÍZ	- 16 -
ZÁHADY STAROBYLÉHO EGYPTA (POKRAČOVÁNÍ)	- 20 -
PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ	- 23 -
ROZHOVOR S WEDRYM	- 24 -
DENÍK MALÉHO POSEROUTKY	- 30 -

Šéfredaktorky: *Zuzana Zapletalová, IX. B*
                                  Eliška Blechová, IX. B

Časopis sestavily: *Justýna Křížková, IX. A*
                                  Anežka Freiburgerová, IX. A

Obálka: *Ivanna Semenyuk, IX. A*

Závěrečná stránka: *Kateřina Pavličková, VIII. B*

LONDÝN – pocity jedné žákyně

13. 3. 2018 – 18. 3. 2018 jsme se zúčastnili zájezdu do Londýna. Moje první dojmy z hlavního města Spojeného království Velké Británie a Severního Irska jsou neuvěřitelné. Dlouhou chvíli poté, co jsme vystoupili z autobusu, jsem nemohla uvěřit, že jsem doopravdy tady. Hned první den a máme výjezd lodí po Temži. Byla to nádhera! Projížděli jsme okolo Tower Bridge, City of School a kolem spousty dalšího. A další dny byly stejně úžasné a zábavné jako ten první. Viděli jsme mnoho neuvěřitelných památek a těch vzpomínek a zážitků – je jich moc, že to slovy nejde popsat. Jsem ráda, že jsem tam mohla být!!!

Štěpánka Krušinová, VII. B

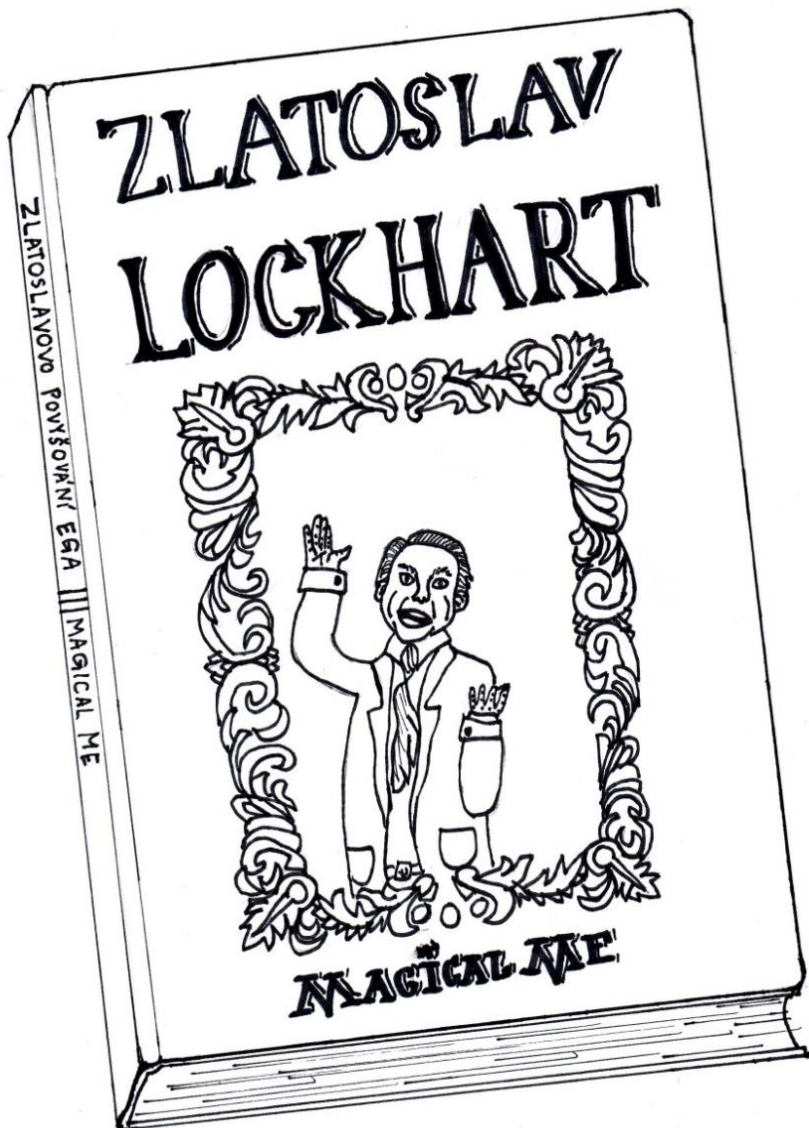
Harry Potter – rozdíly mezi knihou a filmem

Pan a paní Dursleyovi z domu číslo 4 v Zobí ulici vždycky hrdě prohlašovali, že jsou naprosto normální, ano, děkujeme za optání.

Tak takto začíná první díl knižní verze Harryho Pottera. Zajímalo Vás ale někdy, jaké rozdíly jsou mezi filmy a knížkami? Hned po přečtení prvních pár stránek knihy Harry Potter a Kámen mudrců čtenáře překvapí, jak moc obsáhle je popsán celý den Dursleyových, než jim byl Harry Brumbálem, profesorkou McGonagalovou a Hagridem svěřen do „péče“. Kniha se na rozdíl od filmu také mnohem déle zaměřuje na popis Harryho života předtím, než dostal svůj první dopis z Bradavic. A věděli jste třeba, že podle knihy do zoo na Dudleyho narozeniny nejel pouze Harry a Dursleyovi, ale také Dudleyho kamarád? Anebo že v knize se sklo u hadího terária znovu neobjevilo a tak na rozdíl od filmu nebyl Dudley spolu s hadem uvězněný? To všechno jsou sice detaily, ale není jih zrovna málo. A přeci jenom jsou to právě detaily, které tvoří celek. Podle filmu to také vypadá tak, že to, co moudrý klobouk řekne, slyší úplně každý, ale bylo tomu opravdu tak? Ne! To, co moudrý klobouk řekne, slyší pouze ten, kdo ho má na hlavě. Jediné, co slyší všichni, je konečný verdikt koleje, do které daného studenta pošle, a tak pokud vám někdy připadalo divné, že se nikdo nikdy neptal Harryho, proč se tak zarputile snažil moudrý klobouk přesvědčit, aby ho neposílal do Zmijozelu, tady je vaše odpověď. Nikdo se nemohl ptát, protože to nikdo nevěděl. Co ale věděli, bylo, že Harry při zařazování dosti hýbal hlavou. Další, velmi zásadní rozdíl, na Vás čeká ve čtrnácté kapitole knihy. Ta pojednává o draku Norbertovi, kterého si Hagrid osvojil. Prozradím Vám ale jen to, že se tam

odehraje první setkání s Ronovým bratrem Charliem a Malfoy se dostane do problému. Ovšem vůbec nejzásadnější rozdíl je ke konci příběhu. Každý, kdo viděl film, ví, že Harry, Ron a Hermiona museli projít různými zkouškami a nástrahami, aby se dostali až ke Kameni mudrců. Co jste ale z filmu nevěděli je, že každá zkouška byla vytvořena jiným učitelem. Chloupka přivedl Hagrid, o d'áblovo osidlo se zase postarala profesorka bylinkářství Prýtová, létací klíče očaroval malý profesor Kratiknot a šachové figurky v živé neproměnil nikdo jiný než ředitelka nebelvírské koleje McGonagallová a zrcadlo z Erisedu využil – jak nám i ve filmu prozradil – Brumbál. Ve filmové verzi ale chyběly další dvě zkoušky. Zkouška od profesora Quirrella a zkouška od profesora Snapea. Co za zkoušky to bylo a jak dopadly, Vám prozrazovat nebudu. Musím Vám přeci nechat nějaká tajemství, na jejichž rozuzlení se budete při čtení těšit. Každopádně si myslím, že i na některé dosti rozdílné anebo vynechané pasáže je jak knižní, tak i filmová verze velmi povedená. Takže pro ty, co ještě neviděli Harryho Pottera – a ano, takoví lidé opravdu existují – doporučuji Vám podívat nebo si přečíst alespoň první díl, příběh si Vás totiž už získá sám a vsadím se, že nezůstanete jen u prvního dílu.

Kačka Pavlíčková, VIII. A

nakreslila Klára Machová, VII. B

Lyžák

Konečně! Úleva od otravných sourozenců, navíc s přáteli a v krásné krkonošské přírodě s lyžemi a běžkami. Ale já osobně moc velký fanoušek běžek nejsem.

V neděli ráno jsme si přivstali časně a dorazili k autobusu. Po dvouhodinové cestě – která se nám zdála jako patnáctiminutová – jsme dojeli do Pece pod Sněžkou. Když jsme se sněhem prohrabali až k chatě, která nám byla na další týden domovem, vybalili jsme si věci a podle našich lyžařských schopností jsme byli rozřazeni do skupin. Další dva dny jsme lyžovali a po skupinách se střídali na běžkách. Ve středu odpoledne byla navíc procházka do Pece pro doplnění zásob sladkostí.

Ve čtvrtek a pátek dopoledne se lyžovalo, jenže páteční odpoledne bylo trochu chaotické, balily se kufry, lyže, běžky, boty... Ale hlavně se opouštěly naše krásně „zasmraděné“ pokojíčky, které nikdo neopouštěl s radostí.

Tak a teď si zase zvykat na každodenní školu – ach, já tak zbožňuju víkendy – domácí úkoly a přeplněné autobusy či vlaky.

Klára Machová, VII. B

Čtu

Hned po začátku tohoto roku jsem si dala předsevzetí. Řekla jsem si, že budu více číst a přečtu více knížek. Nejsem žádný knihomol, ale knížky mám hrozitánsky ráda a už od mala mě hrozně fascinovaly. Dost často jsem i v přítomnosti knížek byla už jen díky tomu, že moje babička je knihovnice. Často jsem jí v knihovně navštěvovala a vždycky prošmejdila celé oddělení. Nikdy jsem neměla jasno, jaký žánr je pro mě, ale asi před rokem jsem se našla v knížkách duchovních, o sebepoznání apod. Dnes moje nejoblíbenější knížky v mé malé knihovničce sestávají z knih Továrna na sny, Čtyři dohody, Miluj svůj život, Milk And Honey a The Sun And Her Flowers. Už ani nemám v plánu kupovat si knížky o něčem jiném.

Momentálně mám rozečtené Čtyři dohody a hned první dohoda mě velice zaujala a chtěla bych jí zde trochu rozebrat, popsat.

První dohoda zní: „Nehřešte slovem“

Na konci této části se rozebírá, že pomlouvání se stalo součástí, ne-li základem naší komunikace. Hrozně mě to zaujalo. Vlastně mě zaujala pravda. Sami nemáme vůbec rádi, když nás někdo pomlouvá, převážně za zády. Ale když si uvědomíme, že alespoň jednou v životě jsme o někom také řekli něco ošklivého, někomu jinému, jako kdybychom se chtěli pomstít, a přitom děláme zle sami sobě, protože si v mysli vytváříme jakýsi druh negace. Chtěla bych upozornit, že necituji z knihy, ale píšu vlastní názor. Když je negace součástí naší mysli, nikdy nedokážeme být plnohodnotně šťastni. A to je princip Čtyř dohod Vytěsnit z mysli hlavní spouštěče negace a pomoci si ke štěstí.

Sakra, teď to zní hrozně vážně, že? Ale není to žádná věda. Jenom musíme chtít a snažit se. Je však hrozné, jací jsou lidé

pokrytci. Dokážeme vytvořit přátelství a určité pouto a pak ho za zády svého přítele úplně znehodnotit. Bez sebemenšího pocitu viny. Bez sebemenšího problému. Jen tak, mírnýx týrnix. Hrůza, ne?

Tak pojd'me být zase více přátelští. Pojd'me být lidé jako takoví. A taky si u toho přečteme nějakou knížku, protože čtení pomáhá. Mrzí mě, že z dnešní generace se knížky vytrácejí. Ať už tím způsobem, že jsou nahrazeny čtečkou knih nebo že nečteme vůbec. Přitom to kouzlo knihy v ruce je nenahraditelné. Vžít se do toho příběhu, jako by kolem vás nic nebylo! Tak to pojd'me zkusit. Společně.

Čtěme. Čtěte. Čti.

Eliška Blechová, IX. B

nakreslila Monika Loumanová, bývalá žákyně

Archiv

Archiv je instituce, kde se uchovávají, ochraňují, zaznamenávají a zpřístupňují historicky cenné písemné prameny, vzniklé při činnosti státních orgánů, městských a obecních zastupitelstev nebo soukromých osob – archiválií. Další možné užití slova archiv je pak přímo pro budovu, kde se archiválie shromažďují. Archivy jsou běžně řízeny státem, spadají obvykle pod ministerstvo kultury nebo vnitra (např. v ČR). Jejich činnost je upravena archivním zákonem. Dělí se na archivy veřejné a soukromé. Veřejné jsou zakládány státem nebo územní samosprávou a soukromé může založit jakákoliv osoba po splnění některých požadavků.

Věda a obor lidské činnosti zabývající se archivy se nazývá archivnictví a člověk, který v archivu pracuje nebo archiv spravuje, je archivář.

Nejvýznamnějšími archivy v České republice jsou Národní archiv, Archiv bezpečnostních složek, Státní okresní archivy a Národní filmový archiv.

Kryštof Markant, IX. B

*Žáci IX. B v Archivu bezpečnostních složek
10. ledna 2018*

Citát

Život je jako kniha.
Některé kapitoly jsou smutné,
Některé šťastné a jiné

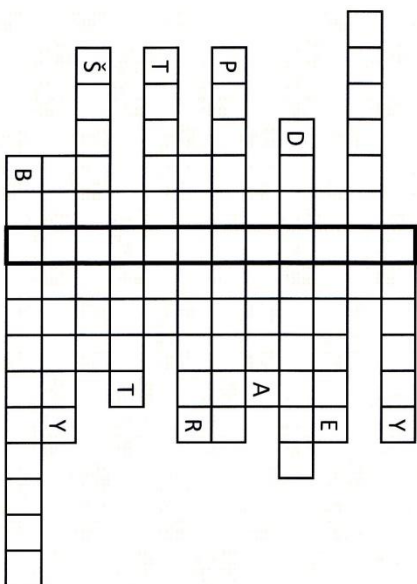
 Vzkaušující.

Ale pokud nikdy neotočíš
stránku... Nikdy nevedeš,
co se bude dít dále.

nakreslila Tereza Siváková, VIII. A

Tajenka

1. Pokrytí pravěkých ryb
2. Prvohorní rostlina
3. Zkameněliny
4. Nejdelší suchozemský dinosaurus
5. První kontinent
6. Létající dinosaurus
7. Dravec
8. Prvohorní živočich
9. Část doby kamenné
10. Třetihorní tygr
11. Počátek pravěku
12. Nejmenutnější dinosaurus

Lukáš Karban, VIII. A

Kvíz

Jak dobře znáte naše učitele?

1. Jak často si myslíte, že čte paní učitelka Kopřivová?

- V) „Ke knihám se dostanu málokdy. V podstatě jen na cestách.“
- K) „Knihy tahám všude s sebou, ale ne vždy je na cestách otevířu.“
- H) „Poslední dobou nečtu vůbec. Je na to málo času.“

2. Uhodnete nejoblíbenější spisovatele pana učitele Zoubka?

- D) „Je jich celá řada. Karel Čapek, Milan Kundera, F. X. Šalda, Zdeněk Kalista, Čingiz Ajtmatov, Kurt Vonnegut...“
- Y) „Řekl bych, že mezi mé nejoblíbenější patří například Zdeněk Svěrák, Morgan Freeman nebo třeba Brad Pitt a Johnny Depp.“
- Z) „Oblíbené spisovatele nemám, protože se ke čtení nedostanu.“

3. Máte tušení, jak často se ke čtení dostane paní učitelka Kateřina Slavíčková?

- C) „Popravdě řečeno, nečtu skoro vůbec.“
- O) „Čtu opravdu velice ráda. Bohužel nevyšetřím tolik času, kolik bych knihám chtěla věnovat. To by můj den musel mít minimálně 48 hodin.“
- A) „Čtu neustále. Knihu bych z ruky nikdy nepustila.“

4. A co takhle nejoblíbenější knižní hrdina paní učitelky Slavičkové? Věděli byste?

- P) „Popravdě řečeno je jich tolik, že nemohu vybrat ani jednoho.“
- H) „Nemám oblíbeného knižního hrdinu.“
- C) „Mezí mé oblíbené hrdiny bezpochyby patří Harry Potter.“

5. Možná byste mohli vědět, jaký knižní žánr čte rád pan učitel Hradecký?

- O) „Tak to opravdu nevím. Bohužel tolik nečtu.“
- I) „Čtu všechno, je mi jedno, jaký žánr.“
- H) „Můj oblíbený knižní žánr je sci-fi.“

6. Nebo možná paní učitelka Hradecká a její oblíbený knižní žánr?

- Y) „Mým oblíbeným knižním žánrem je historický román.“
- J) „Mám ráda snad všechny, ale nejvíce asi fantasy.“
- D) „Když už se ke knihám dostanu, nepohrdnu žádným.“

7. Třeba víte oblíbenou knihu paní učitelky Coubalové?

- T) Doktorka z domu Trubačů od Ilony Borské
- S) Cizinec od Alberta Camuse
- R) Harry Potter od J. K. Rowlingové

8. Tipnete si také knihu, která se stala „osudovou“ pro paní učitelku Hradeckou?

- J) Harry Potter
- L) Romeo a Julie
- Á) Malý princ

9. Jak často se ke čtení dostane paní Coubalová?

- S) „Četla bych ráda, ale není na to vůbec čas.“
- V) „Čtu podle toho, jak mi čas dovolí, už to není denně.“
- U) „Čtu pořád. Bez knih to nejsem já.“

10. Co takhle oblíbená kniha pana Hradeckého?

- Ž) Zaklínač od Andrzeje Sapkowského
- N) Hra o trůny od George R. R. Martina
- U) Řekni lituji od Michaela Robothama

11. Kdo patří mezi oblíbence paní učitelka Kopřivové?

- H) Zdeněk Adla nebo Jan Augusta
- I) Kate Atkinsonová nebo Tany Frenchová
- C) Josef Augusta nebo Ivan Trojan

12. A jak často se ke knihám dostane pan učitel Zoubek?

- E) „Bohužel, kvůli práci se jim nemohu věnovat.“
- M) „Kdybych četl, třeba bych se k nim občas dostal.“
- T) „Prakticky od nich nikdy neodcházím.“

13. Jaký knižní hrdina se stal oblíbencem paní učitelky Kopřivové?

- P) „Dnes bych mezi mé oblíbence zařadila asi Marguerite Caineovou – Tisíc kousků tebe od Claudie Grayové.“
- E) „Ještě do nedávna to byla Louisa Clarková – Než jsem tě poznala od Jojo Moyesové.“
- Ě) „V dnešní době to bude třeba padlý anděl Crowley – Dobrá znamení od Terryho Pratchetta a Neila Gaimana.“

Tajenka:
Kniha, jejímž autorem je J. D. Salinger, a která zároveň patří
k maturitní četbě, se nazývá

Sandra Klimešová, Zuzana Vladyková, IX. B

Nakreslili Magdaléna Bělinová a Šimon Vácha, IV. B

Záhady starobylého Egypta (pokračování)

„Supr,“ vyjekla Nora. „Nápad s těmi figurínami byl skvělý.“ „Noro, Bojarovi se chce domů a mně taky.“ „Neřeš to, jsme tu proto, abychom řešili případy a ne proto, abychom tu kňourali, že nás bolí nohy.“ „Ale...“ „Vstaň už z té lavičky!“ „Noro, já mám hodně věcí, které se musí vyřešit. A z Česka!“ „Tak začni!“ „Jo dobře, tak úkol číslo 1: Dernoretf Alias byl přistižen při krádeži českou a egyptskou policií. Nemohli případ vyřešit a odvést ho do vězení, to bude na nás. Úkol číslo 2: Slečna Vímvšechno přijela nedávno sem do Egypta a vydává se za španělskou obchodnici. Taky po ní policie pátrá. Konec případů, nějaké dotazy?“ „Ano, Dane, skvěle jsi to naplánoval, ale jak v Egyptě může pátrat česká policie?“ „Já jsem věděl, že se zeptáš a taky jsem věděl, že bude lepší, když se domluvíme s českou policií, která mluví naším jazykem. Zavolaal jsem předem, aby ty lumpy mohli po vyřešení případů hned zatknout.“ „No to je úžasné!!! Tak honem pro Dernoretfa!“ „Proč jsem to říkal!“ Ale Nora už byla skoro u pyramidy, takže ho neslyšela. Chytit Dernoretfa bylo lehké, použili na něj uspávací šípky, které si koupil Dan ještě na letišti, než odletěli letadlem. Vystřelili na něj, vzali ho a šli s ním na policii. Asi po dvou hodinách si Dan mohl sednout na lavičku v parku. „Je to vyčerpávající,“ řekla Nora. „Jo, ale jak říkáš, musíme chytit ještě Vímvšechno a pak máme volno. Je na tom snad něco k nepochopení?“ „Ne, ale už radši půjdeme.“ „Dobře, tak hodně štěstí.“ „Co?! Ty se mnou nejdeš?!“ „Ne.“ „Proč?!“ „A ty snad víš, kam máš jít?“ „No ne, ale ty mi to snad řekneš, ne?“ „Dobře, řeknu. Jdi tři kilometry kolem náměstí až na poušť.“ „Co?! Až na poušť?!“ „Jo, na poušť. Proč bych ti říkal, že nikam nechci?“ „Tak já jdu, klidně si tady zůstaň!“

„Tak si běž. Čau!“ „Čau,“ řekla Nora a šla tedy tři kilometry, kolem egyptského náměstí a pak na poušť. Když viděla stín, jak se jí pohnul před očima, chtěla zaútočit. Myslela si, že je to Vímvšechno. A to měla recht. Byla to jejich zločinka! A pěkně naštvaná! Než Nora pořádně promyslela plán, jak zločinku donutit k prohře, stáli už za ní asistenti slečny Vímvšechno! – „Zzzzz...“ Ještě než se Nora probudila, postřehla rozmazanou osobu, jak na ní kouká a ptá se, jestli potřebuje pomoci. Když zaostřila, stál nad ní Dan s Bojarem a upřeně na ní koukali. „Ta paní a její asistenti mě sem přivedli a zavřeli mě do kotce a uspalí mě! Určitě nás tu čekali,“ řekl Dan. Jo, to urči...“ „Hej, děcka, co mi sem lezete!“ „Jak nás můžete znát?“ „Jak víte, že vás znám?“ „Na tom nesejde. Vždyť jsme zatím vyřídili jen Dernoretfa Aliase!“ „No vidíš, že na tom záleží! A navíc Dernoretf Alias je můj bratr!“ „O ou!“ „Jo, pořádný ,o ou‘, protože teď vás dostanu!“ Slečna Vímvšechno se začala vymlouvat na otázky, co jí Nora a Dan dávali. Pak Nora nenápadně odběhla do sklepa s olejem. Mezi tím, co si s ní Dan povídal, vyběhla po schodech a postavila se za Vímvšechno a polila ji olejem. Dan vytáhl koblihy a bonbony od snídaně a začal to po ní házet. Pořádně u toho řvala. Přemohli vařečkou její asistenty a pak si vzali pytel ukradených věcí, nahlásili to na policii a ta si pro věci i pro zločince přijela. Nora, Dan a Bojar se mohli vrátit domů. Když Nora vyprávěla rodičům celý příběh, rodiče jí za dobrý výkon koupili psa. Nora chtěla rasu papillona a dát mu jméno Doris. Dan má taky svého psa Bojara. Dan zase vyprávěl o letu letadlem a o zločincích v hotelu a tak dále.

Pro ně to byl skvělý výlet, doufám, že jste se pobavili a užívali si dobrodružství, zábavu a výlety za zločinci jako Nora a Dan. A hlavně příběh!!!

Nella Hlebová, IV. B

Nakreslila Adéla Sajverová, IV. B

Příběhy našich sousedů

Příběhy našich sousedů je projekt organizace Post Bellum obvykle pro žáky osmých a devátých ročníku škol a pro víceletá gymnázia. Cílem skupinky, tvořené pěti žáky, je vyzpovídat pamětníka, zaznamenat jeho vzpomínky, zdigitalizovat jeho fotografie, prozkoumat archivy a nakonec vytvořit rozhlasovou, televizní nebo psanou reportáž či dokument. Závěrem naší práce bylo závěrečné prezentování v Městském společenském domě v Kolíně. Za účast v tomto skvělém projektu vděčíme paní učitelce Kopřivové, která nás do toho projektu přihlásila.

Vítek Koza, IX. B

Účastníci projektu z IX. B před závěrečnou prezentací 14. března 2018

Rozhovor s Wedrym

Stručně nám prosím shrň tvá léta na 2. základní škole v Kolíně.

Já bych řekl, že to nebylo vůbec zlý. Myslím si, že jsem měl teda jedno z těch štěstí, že jsem celých devět let strávil na jedné škole, takže jsem se držel v jednom kolektivu a určitě to šlo vzestupně s tím, že prostě prvních pět tříd, než se to rozdělilo na A a B, to bylo docela peklo. Byla tam taková zvláštní individua, spousta z nich skončila i v pasťáku... jako nemůžu si na nic z toho nějak extra stěžovat, což ani nechci.

Máš na školu spíše kladné nebo negativní vzpomínky?

Nevím. Já funguju tak, že si většinu negativních vzpomínek vytěsním z hlavy. Musím říct, že na polovinu svých let na základce si nepamatuju. Asi to bylo nic moc, ale nevím, podle mě to člověka zase něco naučí. Asi nemůže být všechno kladné, všechno nemůže být hezké. Myslím si, že mi to dalo víc než třeba lidem, kteří si řekli, že si ty roky prožili úplně hladce, bez sebemenších problémů. Myslím, že základka mě bavila. Přemýšlím, jak na tuhle otázku odpovědět, jestli spíš negativně nebo kladně. Asi spíš kladně... kolektiv tam byl super.

A měl jsi nějaké problémy?

Já jsem vlastně skoro celý první stupeň, možná ještě v šesté třídě byl v sektě, církvi, říkejte si tomu, jak chcete, Svědkové Jehovovi. V hodně místech to kolidovalo se školou, že kolikrát jsem měl takové výhrady. Nesměl jsem kreslit čerta apod. a učitelky s tím měli kolikrát dost problém, na to jsem narážel nejvíc, to si jako pamatuju, že to byly moje asi největší problémy ve škole. Učitelkám se nelíbilo, že jsem měl dělat něco jiného než ostatní. Dávaly mi to sežrat, ale nemyslím si, že by to pořád bylo něco, z čeho by se mi hroutil život. Takže

kromě toho si myslím, že jsem žádné problémy neměl. Slovo šikana by bylo taky přehnané. Prostě nikdo to nemá na základce jako úplně čisté. Každý se občas porve, někdo víc, někdo míň. Jako jo, bylo to tam, ale vzpomínám na to stále dobře. Nemyslím si, že by mě to nějak vykojelo.

Pamatuješ si na své vyučující?

Pamatuju! Myslím si, že si pamatuju většinu učitelů. Ze jmen, která mi v hlavě vyvstanou tak jako hned, jsou určitě pan učitel Škarvada, Hradecký, paní učitelky Daniela i Ladislava Novotné, paní učitelka Coubalová, zástupkyně ředitelky paní Mikesková a paní učitelka Kroupová. No, přemýšlím, kdo ještě. Určitě si na někoho vzpomenu. Byly tam paní Doubravová, Kejklíčková, jasně! To jsou asi všichni vyučující, na které si

vzpomenu. Minimálně ti, co mi nejvíc zůstali v hlavě. Určitě tam bude ještě někdo, na koho jsem zapomněl. Potom třeba pan učitel Soukup, který, si myslím, že tam už asi teď neučí, ten tam byl jenom na praxi.

Které jsi měl v oblibě a naopak?

Nemyslím si, že je potřeba proti někomu nějak extra zbrojit. Necítím vůči někomu nějak zvlášť negativní nebo pozitivní

emoce. U některých učitelů je mi spíš líto, jaké mají v životě nastavené myšlení. V oblíbě jsem měl pana učitele Škarvadu, ten byl prostě nejvíc... nejvíc užitečný učitel. Dokázal nejlíp učit, jako doslova ve slově „učit“. Jako fakt mě naučil hodně. Dál určitě pan učitel Hradecký, ten prostě, i když měl svoje metody, prostě takové přísnější, tak i na takového člověka vzpomínáte v dobrém. A zbytek asi tak nějak neutrální. Nemyslím si, že bych měl s těmi učiteli jako nějaké vyložené vztahy. Toto mi utkvělo v hlavě, přece jenom už je to nějakých sedm let, co jsem ze základky pryč, takže už je to nějaká chvilka.

Znepříjemňoval ti někdo z kantorů, ale i z žáků život?

Uuu... Měl jsem, jednoho jako arcinemesis spolužáka, se kterým jsem se prostě od první do deváté třídy fakt nenáviděl. Fakt jsme se prostě strašně mockrát porvali, věčně jsme proti sobě zbrojili, pomlouvali jsme se navzájem. To bylo ale takový, že v tom podle mě nebyla nebo teď zpětně v tom není tolik nenávist. Teď bych si s ním určitě podal ruce. Bylo to spíše takovéto dětské popichování. Co se týče kantorů, tak jenom opravdu jedna paní učitelka.

V kolika letech jsi začal natáčet videa na YouTube a streamovat?

Myslím si, že ve čtrnácti, což je devátá třída. V té době to bylo docela zajímavý no, což je, jestli se nepletu rok 2010 nebo 2011. A v té době na YouTube skoro nikdo netočil, takže vlastně, což částečně i odpovídá na další otázku, v té době to nikdo neřešil. V té době to ani nikdo nevěděl, nebral to jako něco, co se dělá. Tenkrát to nebylo běžné. Dneska YouTube sleduje každý a natáčí na něj spousta lidí. Ale tenkrát YouTube nikdo moc neznal. Být youtuberem nebyl pojem prostě, takže jo! Streamovat jsem začal teda asi až dva roky potom, až na střední škole.

Co tě k tomu vedlo?

Asi hodně nudy a to, že jsem trávil na počítači v té době možná čtrnáct hodin denně. Fakt to byl takový můj útěk od reality. Asi jsem chtěl mít pocit, že ten čas, co tam trávím, tak trávím aspoň částečně produktivně. U tohoto mi přišlo, že doopravdy něco tvořím. Což se o hraní WoWka říct nedalo.

Co okolí a škola, jaký měli na tvoji tvorbu názor?

Dokud to bylo nějak tak malý, tak si z toho dělali všichni srandu. Když se na ta videa zpětně podívám, tak bych si ze sebe dělal taky srandu. To bylo fakt hrozný tenkrát.

Než člověk zjistí co a jak dělat a prostě zkouší všechno možný tak je to hrozný no. Většina lidí se mi smála. Potom jsem se tím začal živit a dělat to naplno. Najednou to ty lidi začali brát tak nějak vážně a hlavně jsem si řekl, že si najdu takovou svou metodu, že když někdo nebude brát vážně to, co dělám, tak se s tím člověkem nemám potřebu bavit nebo nemám ho potřebu o tom přesvědčovat. Prostě nevádí mi to! Je to metoda, kterou se chci řídit, takže pokud na to má někdo jiný názor, tak toho člověka většinou neberu vážně pro sebe. Vím, že třeba na střední škole, jenže to není asi tolik důležité pro tenhle rozhovor, ale na střední škole se třeba moje tvorba učitelům příliš nelíbila, zvlášť teda nějaká ty extravagantnější videa, jako třeba „Boratky“. Nevím, jestli jste to viděli, pokud jo, tak to mi je vás líto. To se úplně nelíbilo pár kantorům na střední škole a snažili se mě za to vyhodit ze školy. Naštěstí to neprošlo. Spousta učitelů se tomu naopak zasmála s tím, že je to dobré a odvážné. Jo, jo, jako měl jsem kvůli YouTube hodně potíží, ale nic co by mě nějak finálně utlo.

Koukáš do budoucna? Třeba až skončí YouTube kariéra?

Určitě se snažím mít něco jako záložní plány, což pro mě teď aktuálně je třeba fitness trenér, přičemž mám trenérskou licenci a vím, že je to prostě moje záložní kariéra. Dnes to mám jako hobby a nemyslím si, že YouTube má až tak krátkou životnost, jak většina lidí říká. Myslím si, že showbusiness je hodně široké spektrum prací a také si myslím, že bych se vždycky někde uchytil, ale minimálně YouTube kariéra jako taková mi třeba ještě pět let vydrží. Když se budu snažit. Snažím se na to tolik nekoukat. Předě mnou je ještě hodně cest, kudy se budu moct ubírat. Při nejhorším můžu pracovat v Mekáči. To je jistota.

Podporovala tě v tom rodina?

Podporovala je silné slovo, ale nikdy nešli proti tomu. Vždycky mi říkali, že si mám dělat to, co chci a za to jsem jedině rád. Táta mě v tom asi dost podporoval, když nad tím tak přemýšlím zpětně. Nedával mi žádná omezení, řekl mi, že na tom počítači můžu být, jak dlouho potřebuju, dal mi prostě prostory, kde jsem mohl natáčet. Všechno jako. Všechno to, co bych jako v tu chvíli mohl chtít, takže jo. Na rodinu nemůžu říct ani jedno špatné slovo. Za to jsem fakt rád!

Měl jsi někdy problém s fanoušky?

Problém s fanoušky, to zní jako, kdybych je měl mlátit nebo úplně něco takového. Jako pár problémů bylo, převážně to bylo kvůli narušování soukromí, ale stejně tak si nemyslím, že by to bylo něco životního. Jako občas se nám stávají poslední dobou věci ve stylu toho, že – když jsem teda ještě bydlel v Praze s ostatními youtubery – nám na zahradu házely pravidelně petardy. Často nám lezli na zahradu, vyhazovali nám pojistky a takhle podobně nám znepríjemňovali život. Já se snažím tyhle lidi nebrat jako fanoušky, spíš jako takový pozornostní d*vky.

Prostě nevím, neberu je jako fanoušky. Problém jsem tedy nikdy neměl.

Kam bys chtěl v nejbližší době cestovat?

To je dobrá otázka. Cestování miluji a tento rok bych chtěl cestování zasvětit. Myslím si, že jedna z dovolených, kterou si fakt nechci odpustit, je Peru. Chci se moc podívat do Peru na pralesy a na místní život. To je země, která mě prostě strašně zajímá. Dál bych určitě chtěl procestovat Finsko a Irsko, akorát nemám rád zimu. To je můj jediný problém. Ty země jsou fakt krásný. A jinak všude, kde je hezká příroda. Co mě obecně moc neláká, jsou Spojené státy, tu mám na bucket listu někde nízko. Chtěl bych do Kanady, eventuálně se tam přestěhovat. Dříve mi to nevyšlo, a tak bych to chtěl napravit.

Líbilo se ti v Kanadě? A bydlel jsi v nějakém velkém městě nebo někde na okraji?

Kanada byla boží! Já jsem se do té země zamiloval, jak jsem tam byl. Fakt jako. Nevím, jestli budete třeba chtít po střední cestovat, ale zvažte Kanadu, protože to je fakt krásná země. A hlavně tam jsou fakt strašně příjemní lidé. Je to strašně zvláštní, jak přejdeš na druhou stranu planety a lidé se v průměru chovají úplně jinak, víš. Tam i prodavačka v supermarketu se na tebe usměje, zeptá se tě, jak se máš a fakt jako každý je na tebe milý. Líbí se mi, jak ta země funguje. A bydlel jsem ve Vancouveru, což je, nevím, jestli přímo největší město, ale je to jako jedno z neznámějších měst v Kanadě. Tam to bylo fakt hezký, no.

Matěj Hladík a Kryštof Podhora, IX. B

Deník malého poseroutky

Greg Heffley, 14letý puberták, se chce stát populárním, ale co pak to jde, když musíte chodit do školy s gorilami, které by se měli holit 2x denně? Gregova cesta na vrchol žebříčku popularity je zdlouhavá, protože s sebou musí celou dobu vláčet nejlepšího kamaráda Rowleyho Jeffersona, který Grega pořád ztrapňuje. Další Gregův problém je chování jeho rodiny. Jeho maminka s tatínkem pořád nadržují mladšímu bratrovi Mannymu a jeho starší bratr mu pořád dělá samé naschvály. Gregova cesta na vrchol začíná studentskými volbami, do kterých kandiduje jako pokladník. Jenže ne sám. Pokladníkem se sice nestane, ale hned další týden je Halloween a Greg má velké plány! S Rowleym u něj doma postaví strašidelný dům, ten se bohužel nepovede. Ale to je jen začátek. Na Halloween večer jde Greg s Rowleym koledovat a v jedné ulici kolem nich projede pick-up, ve kterém sedí samí středoškoláci. Jeden ze středoškoláků vezme hadici a oba kluky postříká. Kluci začnou vyhrožovat, že zavolají policii, jenže středoškoláci se ještě více naštvou a začnou kluky honit. Ti se schovají u Gregovy babičky. Když středoškoláci odjedou, kluci jdou domů.

Vše se zase vrátí do starých kolejí a kluci musí chodit do školy. Tam se ale naskytne další příležitost, jak se stát populárním. Koná se konkurz na bezpečnostní hlídku. Bezpečnostní hlídka dostává každé ráno horké kakao, a když jí někdo něco udělá, má potom velký průšvih. Greg však není hlídkařem dlouho. Další příležitostí pro zlepšení popularity je školní bavič. Greg s Rowleym dělají komiksy. Gregovy se ale komiksy nelíbí, tak si je vezme Rowley. Greg vymyslí komiks sám a další den ho bere do školy. Dá ho panu Irovy a ten mu celý komiks opraví, čímž ztratí svůj smysl. S kariérou baviče se může rozloučit. O pár dnů později si Greg ve školních novinách přečte první komiks, který s Rowleym udělali. Rowley komiks

přinesl panu Irovy a ten mu nic neopravil! A i když většinu komiksu vymyslel Greg, jediným podepsaným byl Rowley. To byla pro Grega poslední kapka! Greg se na Rowleyho naštvál a našel si nového nejlepšího kamaráda. To samé udělal i Rowley. Jejich nepřátelení však nevydrželo dlouho a po krátké době se usmířili. Greg se tento školní rok znovu nedostal na vrchol popularity, místo něj se tam dostal Rowley, který po tom vůbec netoužil.

Můj názor: Celá kniha je velice vtipná, dobře se čte.

Jan Wenig, VIII. B

